

KABALA II - 1.část (VIDEO 29min, CZ Titulky + PŘEPIS)

- CZ24 News | 20. března 2021

V tomto pokračování série Pád Kabaly od slavné dokumentaristky Janet Ossebaard jdeme do historie, abychom zjistili: Kdo skutečně vládne světu? Dozvíme se, kdo byli templáři, jezuité a ostatní a Chazaři, kteří za své doby měli obrovskou moc a bohatství. Co se s nimi stalo? A existují stále dnes? O tom více v první části tohoto dokumentu.

Přepis:

Předmluva: Tohle je pokračování k sérii „Konec světa tak, jak ho známe – Pád Kabaly“, 10 dílné dokumentární sérii, kterou jste snad viděli. (pozn. [ODKAZ NA PŮVODNÍ SÉRII TADY](#)) V tomto pokračování se zaměříme na identitu Kabaly. Za tímto dokumentem stojí roky výzkumu. I tak vás vyzýváme, abyste si provedli vlastní výzkum a ověřili vše, co vám předkládáme. To je jediný způsob, jak dojít k pravdě.

Prosíme, sledujte až do konce. Garantujeme, že vám to navždy změní pohled na realitu... Svoji 10 dílnou dokumentární sérii o pádu Kabaly zakončila slibem. Slibem, že se hlouběji ponořím do příběhu za temnotou ve světě, ve kterém žijeme. Co se stalo? Jak jsme se tady dostali? Kdo je Kabala? A co je jejich agenda? Jste připraveni se ponořit hlouběji do králičí nory? Tak to se připejte, protože tohle bude divoká jízda.

Janet Ossebaard: Těm, kteří vládou světu, těm, kteří jsou skutečně u moci, se říká ilumináti nebo Kabala. Ne mnoho lidí ví o jejich přítomnosti, natož jejich identitě. Žijeme v přesvědčení, že naším zemím vládou prezidenti, králové a královny a vlády. Ale pravdou je, že tohle jsou pouhé loutky na provázku. Kdo tahá za nitky? Tato malá, ale záhadná a nepolapitelná skupiny, která tvoří stínové vlády, a která hraje se světem a veškerým lidstvem jako bohové, co hrají šachy. Je Kabala skutečná?

Nebo je to jen mýtus, který je zveličen konspiračními teoretiky, co hledají společného nepřítele? Kabala je velmi reálná.

Důkazy lze najít napříč historií v hojném počtu. Tento příběh pokrývá tisíce let. Jde o zásadní informace k pochopení moderní Kabaly a zlu, kterému čelíme. Nejen to, ale je to jediný způsob, jakým vám mohu odhalit nejvíce utajované a nejvíce šokující tajemství v historii lidstva. Vraťme se do historie k nejdávnější civilizaci na Zemi, Sumeru. Starověký Sumer, před 7 tisíci lety. To, co víme, pochází z původních textech na hliněných deskách psané klínovým písmem. Sumerská civilizace byla velmi vyspělá a pokročilá společnost s impozantními městy, chrámy a pyramidami. Archeologické nálezy nám říkají, že jejich města měla úžasné mozaiky, propracované ulice, obytné bloky, kanalizaci, toalety se systémem splachování a mnohem více.

Chrám Inanny ve městě Uruk nás udivuje stále ještě dnes svojí krásou, živými barvami a vyobrazeními zvláštních zvířecích tvorů. Inanna byla starosumerská bohyně spojována s láskou, krásou, sexem, válkou a politickou mocí. Později byla uctívána Akkady, Babyloňany a Syřany pod jménem Ištar nebo Ašera. Mnozí výzkumníci se domnívají, že to byla egyptská Eset, řecká Diana a římská Venuše. Byla chotí Baala, boha, který požadoval obětování dětí. Později uvidíme, jestli je tohle pravda, nebo ne. Starověká kultura Sumeru a její polyteistické náboženství se rozšířila na severozápad do Babylonu. Poté ještě dál na západ.

Dostala se tam, co nyní známe jako Kanaán a Fénicie. Více o této skupině později. Byla tam druhá skupina, která pokračovala dál na sever až do oblasti, které nyní říkáme Ukrajina a jižní Rusko, mezi Černým mořem a Kaspickým mořem. Tam si začali říkat Chazarové a svoji novou domovinu nazvali Chazarské království po svých předcích.

Joseph Khagan, král Chazarů, v dopise zahraničnímu sekretáři Córdoba Hasdai Ibn Shaprutovi vysvětlil, že jeho lidé jsou přímí potomci Jafetha, syna Noema. Chazarsko bylo ve středu severozápadní hedvábné stezky. Obchodníci, kteří cestovali přes Chazarsko, museli platit mýtné. Lukrativní způsob, jak naplnit královské truhly. Chazarové byli jiní než lidé okolních zemí. Mluvílo se o nich jako o zlodějích a špiónech. Říkalo se, že nerespektují zákony, a že žili hříšný život sexuálních extrémností a krutosti. Vraždili cestovatele z jiných zemí a přijímali jejich totožnost. Byli to mistři podvodů.

A v neposlední řadě se říkalo, že uctívali Baala, které mu se také říkalo Moloch, ztělesnění Lucifera, který požadoval obětování dětí. Baal jim na oplátku podle všeho měl darovat slávu a bohatství. Okolní země jimi opovrhovaly. Nesnášely jejich obětní rituály, ve kterých házeli děti do plamenů nebo je rozřezali a pili jejich krev a jedli jejich maso. Tvrdili, že jim to dávalo ohromnou sílu a energii, a věčné mládí. Ruský vládce, pod tlakem těchto okolních zemí, věděl, že něco musí udělat.

V roce 600 varoval jejich krále Bulana, že jejich luciferské praktiky musí skončit. Řekl mu, že musí přestoupit buď na judaismus, křesťanství, nebo islám. Měl na výběr. Bulan si vybral judaismus. Ale ve skutečnosti nepřestoupil, pouze přebral prvky judaismu a vpasoval je do svých luciferských přesvědčení. Král Bulan a jeho lidé žili dál a prosperovali. Nic moc se nezměnilo, až na skutečnost, že pro cizince si říkali judové, kterými nebyli. Mějte na mysli, že slovo žid nebylo použito až do roku 19. století.

Uběhla čtyři století. V roce 965 n.l. ruský vládce, velký princ Sviatoslav I., měl za to, že zašli příliš daleko se svým neustálým uctíváním ďábla a obětováním dětí. Rozhodl se, že je vyhladí. Ale Chazarové měli svoje špióny všude a chazarský král se dozvěděl o vychytralém plánu Rusů, a včas opustil zemi se svými 25 manželkami a 60 konkubínami, veškerou šlechtou a navíc obrovským množstvím zlata a stříbra. Tento hromadný odchod šlechty a aristokratů směřoval přes Maďarsko do Polska, pak přes Německo do Francie a Španělska. Kdekoliv, kde se ocitli, byli někteří ponecháni.

Aby skryli svoji skutečnou identitu, říkali si aškenázští judové. Velmi dobře věděli, že jejich nové domovské země nebudou s otevřenou náručí vítat luciferské Chazary.

Ashkenaz bylo mimochodem jméno oblasti, kterou obývali během své migrace ze Sumeru, do Babylonu a Kavkazu. Jako všechny tehdejší oblasti, tato byla také pojmenována po potomkovi Noema. Askenaz, vnuk Jafetha, a pravnuk Noema. Nebojte se, nic z toho si nemusíte pamatovat.

Jen vám to musíme ukázat z pohledu historie. Ale dává to hodně vysvětlení, jelikož Jafeth, syn Noema, měl dva vnuky, Askenaze a Togarmu, kteří se podle rabínské literatury stali úhlavními nepříteli. Lidé, se kterými máme zde co do činění, jsou potomci Togarmy. Přesto převzali jméno svého úhlavního nepřítele, Askenaze. Proč? To brzy zjistíme. Jen si pamatujte tohle... za tím vším byl záměr. Aškenázové se usadili ve své nové domovině a přísahali, že své impérium znovu vybudují.

Rychle vybudovali impérium bohatství a vlivu. Konec konců to byla šlechta a aristokraté dávných pokrevních linií ze Sumeru a Babylonu. Měli tzv. počáteční kapitál. Přísahali, že se Rusku pomstí, zemi, ze které byli vyhoštěni. Jejich pomsta také zahrnovala židy, původní obyvatelé Judei. Proč? Protože v době princezny Jezabel, během situace, kdy bok po boku stála dvě božství, si vybrali Jahveho a ne Baala. Tím se odsoudili k smrti, jelikož chazarští Aškenázové nezapomínali a ani neodpouštěli. Po pár letech, co se usadili v Evropě, vymysleli mistrovský plán. Plán tak velký, tak inteligentní a tak zlý, že navždy změnil osud světa. Jedna z chazarských rodin, která se přidala do odchodu z Chazarska, byla rodina Rothschildů.

Přesně tak... Rothschildové, o kterých jsem mluvila v 2. části předchozí série. Usadili se ve Frankfurtu v Německu, kde díky obchodování a bankovníctví zbohatli a nabyli na moci. Jižnímu Německu říkali Askhenaz, jako projev úcty svému původu. Cestovatelům nabízeli stvrzenky, kteří si svoje zlato nechávali v bezpečí uchovat v trezorech Rothschildů.

Bankovky za vklady. Takto shromáždili nebývalé bohatství, které společně s úrokem, který pobírali, dále používali k rozšíření svého bohatství a tak i své moci. Mayer Amschel Rothschild měl pět synů, kteří se stali mocnými bankéři v pěti velkých městech. Frankfurt, Londýn, Paříž, Vídeň a Neapol. Během krátké doby si finančně podmanili celou Evropu. Stali se osobními bankéři králů a královen, dokonce se stali pokladníky Vatikánu. Než budeme pokračovat s událostí v 18. století, která z našich historických knih byla záměrně vymazána, musíme tuto dějovou linii zastavit a vrátit se na začátek středověku pro druhou dějovou linii.

Tyto dvě linie se během této události z 18. století propojí, a jak se tak stane, slibuji, že věci do sebe zapadnou. Začneme v době křížových výprav. V roce 1048 n.l. se založila organizace, které říkáme Maltézský řád. Byl založen v Jeruzalému. Jedna paže řádu vedla nemocnice ve Svaté zemi, kde se starali o křesťanské poutníky. Druhá paže byla armáda. Měla od Říma úkol, aby chránila křesťany před místní islámskou populací. Jejich symbol byl maltézský kříž.

Během prvních 50 let své existence byl Jeruzalém muslimské teritorium. Množství křesťanských poutníků, kteří putovali do Jeruzalému, bylo omezené, dokonce islámským zákonem. V roce 1096 n.l. vypukla první z devíti válek. Vzešla ve známost jako první křížová výprava. Křížové války byly náboženské války iniciovány a podporovány římskokatolickou církví. Jejich cíl bylo získat zpět Svatou zemi od islámského panování. Tři roky poté, co křížáci opustili svoji domovinu, byl tento cíl splněn.

Godfrey de Bouillon a jeho bratr Baldwin, vůdci první křížové výpravy, se stali vládci Jeruzalému. Knihy a filmy možná tyto křížové výpravy idealizovaly, ale pravdou je, že to byly šílené náboženské války, zaměřené pouze na smrt, ničení a nucený přestup. Odhaduje se, že během nich zemřely 2 miliony lidí. Francouzský rytíř jménem Hugues de Payens v roce 1118 založil vojenský řád společně s příbuznými a přáteli. Řád nazvali „Chudí rytíři chrámu krále Šalomouna“. Později se jim začalo říkat

Řád templářů.

Tento řád vzniknul z tajné společnosti s názvem Priure de Sion, Převorství sionské. Řád, který je mimochodem do dnes naživu a aktivní. S podporou jeruzalémského krále, Řád templářů zřídil svoje hlavní sídlo na posvátné Chrámové hoře. Jejich oficiální cíl byl, chránit poutníky na cestě z Evropy do Jeruzalému.

To samo o sobě je fascinující. Devět rytířů bylo oficiálně jmenovaných, aby chránili křesťanské poutníky napříč vzdálenosti 4-5 tisíc kilometrů! Jen Bůh ví, jak to dokázali. Jejich ne tak oficiální cíl byl, znovu postavit chrám Šalomouna, který v roce 586 př.n.l. zničil babylonský král Nebukadnesar. Proč to pro ně bylo tak důležité? To si ukážeme později. V roce 1129 n.l. Řád templářů obdržel oficiální podporu římskokatolické církve.

Řád hojně rostl a dary se jim jen hrnuly ze všech částí Evropy. Rytíři vytvořili soubor pravidel, ve kterém přísahají neochvějnou poslušnost pánovi. Výzkumníci říkají, že pravidlo poslušnosti dělalo templářské rytíře smrtelnými. Jednali rychle a s jistotou tak, jak jim bylo nařízeno. Síla templářů se stala nástrojem vůle jejich vůdce, velmistra.

Řád Templářů se na vrcholu své moci skládal z téměř 20 tisíc členů. Pouze 10 % z nich byli ozbrojení rytíři. Ostatních 90 % se staralo o infrastrukturu a logistiku. I když rytíři se zapřísáhli k životu v chudobě, řád byl nesmírně bohatý. Vlastnil obří pozemky, farmy, vinice, mlýny, koně, zbraně, vybavení, ostrov Kypr a působivou flotilu lodí.

V každém městě od Evropy po Jeruzalém měli chrámy, hrady, kostely a univerzity. Byli tak mocní, že se nemuseli řídit místním zákonem. Mohli se volně pohybovat napříč všemi hranicemi. Nemuseli platit daně a byli osvobozeni od veškeré autority, až na papeže. Vše, co vzali muslimům, které si na své cestě podmanili a zavraždili, se dávalo řádu. Měli tato privilegia sepsaná? Ano. Papež Innocenc II se o vše postaral tím, že v roce 1139 podepsal dokument *Omne Datum Optimum*.

Řád akorát musel papeži přislíbit poslušnost a věrnost. Byla ale jedna oblast, ve které templáři skutečně excelovali. Bankovníctví. V mnoha zemích měli síť banek, která umožňovala poutníkům si ve své domovině vložit svoje jmění, a finance si vybrat ve Svaté zemi. Ve 13. století se templáři stali tak kompetentní a důvěryhodní bankéři, že evropští králové a šlechticové, kteří se vydali na křížové výpravy do Svaté země, často templářům přeposílali velké sumy peněz, které si mohli později vybrat, aby mohli svým armádám zaplatit. Templáři dokonce vládům dávali půjčky.

Excelovali ve všem, co dělali, za což si zasloužili spoustu darů, slávy a bohatství. Nicméně na začátku 14. století se Řád templářů setkal se svým posledním údělem. Král Filip IV z Francie dlužil řádu obrovské jmění. Když požádal o další půjčku, řád odmítnul: Král Filip se rozhodl, že je načase, aby Řád templářů odešel na onen svět.

V pátek 13. října 1307 byla zatčena řada rytířů, včetně jejich velmistra Jacques de Molaye. Po letech ve vězení byl on a mnoho dalších upálen na hranici. Středověké dokumenty tvrdí, že de Molay vyřkl kletbu na krále a papeže Klementa V., který slíbil, že je ochrání před hněvem krále, a který dokonce řád rozpustil sepsáním dokumentu *Vax In Excelso*.

I když papež rozpustil Řád templářů, oficiálně ho nezavrhl, což by v tehdejší době bylo normální. Papež Klement o měsíc později zemřel. O osm měsíců později zemřel král Filip. Papežovo tělo ironicky shořelo na popel v ohni, který způsobil blesk, který udeřil do kostela, kde Filip ležel. Král zemřel na mrtvici během lovu. Ale... na rozdíl od toho, co nám řekli učitelé historie, Řád templářů tady neskončil. Byly založeny nové řády s novými jmény, které byly v podstatě pokračováním Řádu templářů.

Například Vojenský řád Kristův v Portugalsku. Nejvyšší řád Kristův v Itálii. A tak dále... Templáři v každé evropské zemi jednoduše žili dále tak, jako předtím, jakoby se nic moc nezměnilo. Změnila se pouze jména řádu. Objevil se Řád rosekruciánů, který založil Christian Rosenkreutz, německý aristokrat. Byl napojen na Řád templářů? Rozhodně.

Symbol templářského kříže byl zkombinován s růží. Lze ho najít ve středověkých kostelech ve Francii, Španělsku a Portugalsku. V roce 1534 se založil další tajný řád, dvě století, dvě dekády a dva roky po oficiálním rozpuštění Řádu templářů. Tovaryšstvo Ježíšovo neboli jezuitský řád. Jezuitský řád byl katolický náboženský řád založen v Paříži. Nenechte se ale oklamat... jezuitský řád nebyl řád mnichů, kteří uvnitř zdí svého bezpečného kláštera uctívali Ježíše. Byl to vojenská řád extrémistů, kteří přísahali absolutní podřízení se a poslušnost papeži a jejich nejvyššímu generálovi.

Podívejme se na jejich iniciační přísahu. „Prohlašuji, že nemám žádný vlastní názor nebo vůli. Ale bez zaváhání budu poslouchat každý rozkaz, který obdržím od svých nadřízených v milici papeže a Ježíše Krista. Dále přísahám a prohlašuji, že když se naskytne příležitost, budu vést bezcitnou válku, tajně nebo veřejně, proti všem kacířům, protestantům a liberálům, tak jak mi bude nařízeno, abych je vyhladil a zničil z povrchu zemského; a že nebudu šetřit nikoho na základě věku, pohlaví nebo třídy; a že pověším, spálím, uvařím, oloupu, uškrtím a pohrbím tyto ostudné kacíře, roztrhám břicha a dělohy jejich manželék, a o zed' rozdrtím hlavy jejich dětí, za účelem zničení jejich příšerné rasy.

Pokud tak nebude moct být učiněno veřejně, tajně použiji šálek s jedem, škrticí lano, ocel dýky nebo olověnou kulku bez ohledu na čest, postavení, důstojnost nebo autoritu osoby nebo osob... tak jak mi kdykoliv bude nařízeno agentem papeže nebo nadřízeného z bratrstva svaté víry jezuitského řádu. Potvrzuji, že tímto odevzdávám svůj život, duši a veškeré hmotné síly, a touto dýkou, kterou jsem nyní získal, podepíšu svoje jméno vlastní krví jakožto moje svědectví. A pokud se moje odhodlání prokáže jako slabé nebo falešné, nechť moji bratři a ostatní vojáci milice papeže mi urážnou dlaně a moje chodidla a moje hrdlo od ucha k uchu, nechť mi rozpárají břicho a nalijí do něj síru, nechť mi způsobí veškeré možné potrestání, a nechť je moje duše navždy mučena démony v nekonečném pekle!”

Hmm... Ne přesně, co byste očekávali od řádu Ježíše, že? Mějte na mysli, že když mluvíme o jezuitském řádu ve vztahu ke Kabale, nemluvíme o nižších úrovních řádu. Osobně znám jezuitské kněze, kteří jsou úžasní lidé, a kteří na tento svět přinesli spoustu krásy a moudrosti. To, o čem tady mluvíme, je špička pyramidy, absolutní elita řádu, lépe známá jako jezuitská rada.

Dokumenty ze zlatého věku ukazují, že jezuitský řád se vyvinul do mocné skupiny mužů. Jejich vliv daleko přesahoval náboženský svět až do světského světa. Infiltovali staré zednářské lóže. Zednáři byli odborní řemeslníci ve stavbě. Pracovali rukama a pracovali tvrdě. Pracovali fyzicky. Infiltovaní jezuité se k zednářům mohli přidat díky svým přínosům v oblasti architektury, vědy a umění. Říkalo se jim svobodní a přijatí zednáři, tudíž jméno svobodní zednáři. Svobodní zednáři byli bohatí muži se speciální znalostí architektury.

Ví se, že se zejména zajímali o chrám Šalomouna, tak jako templáři. Dále se zaměřovali na zachování ezoterických znalostí. Například o kabale. Fascinace chrámem Šalomouna není jediná spojitost mezi svobodnými zednáři a templářskými rytíři. I dnes York Rite spravuje tři zednářské řády. Jeden z nich je Řád templářů. Řád templářů York Rite je vojenská paže svobodných zednářů, tak jako středověký Řád templářů. Oba mají symbol červeného kříže.

Takže ve zkratce... Svobodní zednáři byla velmi uzavřená skupina mocných jezuitů, kteří infiltovali řadu zednářských lóží po celém světě. V roce 1717 založili vlastní lóži. Premier Grand Lodge v Anglii. A ta se ukázala být jejich spásou. Co se stalo? Jezuité se stali příliš mocní, a to se moc nezamlouvalo 80 hlavám států po celém světě, kteří se pochopitelně cítili ohroženi tímto mocným řádem. Řád

zakázali a vyvinuli tlak na papeže Klementa XIV, aby učinil totéž. V roce 1773 papež podlehl jejich požadavkům. Schválil Dominus Ac Redemptor, což byla písemnost, která jezuitský řád rozpustila.

Zdá se, že se historie zopakovala. Ale hádejte co? Tam to neskončilo. Tak jako templáři před nimi, i jezuité pokračovali pod jiným jménem. V tomto případě pod jménem svobodní zednáři. Rok po jeho zrazení jezuitů byl papež Klement zavražděn otrávením. Tak jako luciferští chazarové, jezuité a jejich předchůdci, jako templáři, měli chuť po pomstě. Slíbili jsme, že naše dvě dějové linie se spojí v historické události, která obrovsky ovlivnila svět. Do toho bodu jsme se konečně dostali. Chcete vědět, co se stalo? Následujte mě do druhé části.

DRUHÁ ČÁST SÉRIE

Překlad: David Formánek

Tvorba: Janet Ossebaard

Zdroj/Source: <https://www.valcabal.nl/>
<https://bit.ly/34htxhd>

Zdroj: <https://otevrisvoumysl.cz/>